

Downloaded via the EU tax law app / web

62015CJ0020

TEISINGUMO TEISMO (didžioji kolegija) SPRENDIMAS

2016 m. gruodžio 21 d. (*1)

„Apeliacinis skundas — Valstybės pagalba — SESV 107 straipsnio 1 dalis — Mokesčių sistema — Pelnų mokesčiai — Atskaitymas — Prestižo, gauto ūmonių, Ispanijos rezidentų mokesčių tikslais, ūsigijus bent 5 % ūmonių, reziduojančių mokesčių tikslais už šios valstybės narės teritorijos ribų, amortizacija — Švoka „valstybės pagalba“ — Atrankinio pobūdžio sąlyga“

Sujungtose bylose C-20/15 P ir C-21/15 P

dėl dviejų apeliacinių skundų, pateiktų pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį 2015 m. sausio 19 d.,

Europos Komisija, atstovaujama R. Lyal, B. Stromsky, C. Urraca Caviedes ir P. Nemečková, ieškovų,

dalyvaujant kitoms proceso šalims:

World Duty Free Group SA, buvusiai Autogrill España SA, ūsteigtai Madride (Ispanija) (C-20/15 P),

Banco Santander SA, ūsteigtai Santandere (Ispanija) (C-21/15 P),

Santusa Holding SL, ūsteigtai Boadilja del Monteje (Ispanija) (C-21/15 P),

atstovaujamos advokatų J. L. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro ir R. Calvo Salinero,

ieškovų pirmojoje instancijoje,

palaikomoms

Vokietijos Federacinės Respublikos, atstovaujamos T. Henze ir K. Petersen,

Airijos, atstovaujamos G. Hodge ir E. Creedon, padedamų baristerių B. Doherty ir A. Goodman,

Ispanijos Karalystės, atstovaujamos M. A. Sampol Pucurull,

ūstojusių ū apeliacinių procesų šalių,

TEISINGUMO TEISMAS (didžioji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas K. Lenaerts, kolegijų pirmininkai A. Tizzano (pirmininko padėjėjas), R. Silva de Lapuerta, T. von Danwitz, J. L. da Cruz Vilaça, E. Juhász ir A. Prechal (pranešėja), teisėjai A. Borg Barthet, J. Malenovský, E. Jarašinas, F. Biltgen, K. Jürimäe ir C. Lycourgos,

generalinis advokatas M. Wathelet,

posūdžio sekretorius V. Tourrès, administratorius,

atsižvelgus į rašytinį proceso dalį ir įvykus 2016 m. gegužės 31 d. posėdžiui, susipažinus su 2016 m. liepos 28 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada, priima šį

Sprendimą

1

Savo apeliaciniu skundu byloje C-20/15 P Europos Komisija prašo panaikinti 2014 m. lapkričio 7 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą Autogrill España / Komisija (T-219/10, toliau – skundžiamas Sprendimas Autogrill España / Komisija, EU:T:2014:939), kuriuo šis teismas panaikino 2009 m. spalio 28 d. Komisijos sprendimo 2011/5/EB dėl Ispanijos įgyvendinto perviršinį vertės mokesčio mažinimo įsigyjant didelį užsienio bendrovės akcijų dalį Nr. C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07) (OL L 7, 2011, p. 48, toliau – pirmasis ginijamas sprendimas) 1 straipsnio 1 dalį ir 4 straipsnį.

2

Savo apeliaciniu skundu byloje C-21/15 P Europos Komisija prašo panaikinti 2014 m. lapkričio 7 d. Bendrojo Teismo sprendimą Banco Santander ir Santusa / Komisija (T-399/11, toliau – skundžiamas Sprendimas Banco Santander ir Santusa / Komisija, EU:T:2014:938), kuriuo šis teismas panaikino 2011 m. sausio 12 d. Komisijos sprendimo 2011/282/ES dėl Ispanijos įgyvendintos finansinį prestižą vertės amortizacijos mokesčio tikslais įsigyjant užsienio bendrovės akcijų Nr. C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07) (OL L 135, 2011, p. 1, toliau – antrasis ginijamas sprendimas) 1 straipsnio 1 dalį ir 4 straipsnį.

Bylą aplinkybės

3

Skundžiamuose sprendimuose nurodytas faktines bylą aplinkybes galima glaustai išdėstyti taip.

4

2007 m. spalio 10 d., po to, kai 2005 ir 2006 m. Europos Parlamento nariai raštu pateikė keletą klausimų ir kai Komisija tais pačiais metais gavo vieno privataus ūkio subjekto skundą, ji nusprendė pradėti oficialią tyrimo procedūrą dėl Ispanijos pelno mokesčio įstatymo 12 straipsnio 5 dalyje, trauktoje į šį įstatymą 2001 m. gruodžio 27 d. įstatymu Nr. 24/2001 dėl mokesčių, administracinių ir socialinių tvarkos priemonių priėmimo (Ley 24/2001, de Medidas Fiscales, Administrativas y del Orden Social, BOE, Nr. 313, 2001 m. gruodžio 31 d., p. 50493) ir perkeltos 2004 m. kovo 5 d. Karaliaus dekretu įstatymą 4/2004 dėl Pelno mokesčio įstatymo pertvarkyto teksto patvirtinimo (Real Decreto Legislativo 4/2004, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley del Impuesto sobre Sociedades, BOE Nr. 61, 2004 m. kovo 11 d., p. 10951), tvirtintos nuostatos (toliau – ginijama priemonė).

5

Ginijamoje priemonėje numatyta, kad Ispanijoje apmokestinama ūmonė, kuri įsigyja bent 5 % „užsienio bendrovės“ akcijų ir šios akcijos išlaikomos nepertraukiamą vieną metų laikotarpį, iš šio akcijų įsigijimo susidaręs prestižas, užfiksuotas ūmonės apskaitoje kaip atskiras nematerialusis turtas, gali būti amortizuojant atskaitytas iš ūmonės mokėtino pelno mokesčio bazės. Ginijamoje

priemon?je patikslinama, jog tam, kad bendrov? gal?t? b?ti laikoma „užsienio bendrove“, ji turi b?ti mokes?io, tokio paties kaip tas, kuris mokamas Ispanijoje, mok?toja ir jos pajamos turi b?ti daugiausia gaunamos iš užsienyje vykdomos veiklos.

6

Skundžiamo Sprendimo Autogrill España / Komisija 10–13 punktuose, kurie yra tokie patys kaip skundžiamo Sprendimo Banco Santander ir Santusa / Komisija 15–18 punktai, Bendrasis Teismas pateik? šiuos paaiškinimus:

„10

Iš [pirmojo] gin?ijamo sprendimo matyti, kad pagal Ispanijos ?statym? verslo jungimas – tai operacija, kuria viena arba daugiau ?moni?, kurios baigia savo veikl? be likvidavimo proced?ros ir perleidžia vis? savo turt? ir ?sipareigojimus kitai veikian?iai ?monei arba ?monei, kuri? sudaro, mainais už ši? ?moni? akcininkams išleistus antrosios ?mon?s kapital? sudaran?ius vertybinius popierius ([pirmojo] gin?ijamo sprendimo 23 konstatuojamoji dalis[, tokia pati kaip antrojo gin?ijamojo sprendimo 32 konstatuojamoji dalis]).

11

[Pirmajame] gin?ijamame sprendime akcij? ?sigijimas apibr?žiamas kaip operacija, per kuri? viena bendrov? ?sigyja kitos bendrov?s kapitalo akcij? ne?gydama tikslin?s bendrov?s daugumos balsavimo teisi? ar kontrol?s ([pirmojo] gin?ijamo sprendimo 23 konstatuojamoji dalis[, kuri yra tokia pati kaip antrojo gin?ijamo sprendimo 32 konstatuojamoji dalimis]).

12

Be to, [pirmajame] gin?ijamame sprendime nurodyta, kad pagal gin?ijam? priemon? finansinis prestižas nustatomas atskai?ius ?sigytos bendrov?s materialiojo ir nematerialiojo turto rinkos vert? iš ?sigijimo kainos, kuri mokama už akcijas. Be to, patikslinama, kad finansinio prestižo s?voka (kaip antai numatyta gin?ijamos priemon?s) – tai ? akcij? ?sigijimo srit? ?traukiama s?voka, kuri paprastai vartojama turto perleidimo arba verslo jungimo sandoriuose ([pirmojo] gin?ijamo sprendimo 20 konstatuojamoji dalis[, kuri yra tokia pati kaip antrojo gin?ijamo sprendimo 29 konstatuojamoji dalis]).

13

Galiausiai, pažym?tina, kad pagal Ispanijos mokes?i? teis?, kai Ispanijoje apmokestinama bendrov? ?sigyja Ispanijoje ?steigtos bendrov?s akcij?, iš šio ?sigijimo susidariusio prestižo mokes?i? mok?jimo tikslais negalima apskaityti atskirai. Ta?iau, kita vertus, pagal Ispanijos mokes?i? teis? prestiž? galima amortizuoti [tik] verslo jungimo atveju ([pirmojo] gin?ijamo sprendimo 19 konstatuojamoji dalis[, kuri yra tokia pati kaip antrojo gin?ijamo sprendimo 28 konstatuojamoji dalis]).“

7

Pirmuoju gin?ijamu sprendimu Komisija užbaig? proced?r? tiek, kiek ji buvo susijusi su akcij? ?sigijimu Europos S?jungoje.

8

Šio sprendimo 1 straipsnio 1 dalyje Komisija pripažino nesuderinama su bendr?ja rinka gin?ijama priemone ?tvirtint? schem? (toliau – gin?ijama schema), kuri yra mokes?i? lengvata Ispanijoje

apmokestinamoms bendrovėms, kad jos galėtų amortizuoti prestižą, sigydomos užsienio bendrovės akcijų, kai ji taikoma, sigyjant bendrovės, steigtos ne Sąjungos teritorijoje, akcijų. Minuto sprendimo 4 straipsnyje ji pareigojo Ispanijos Karalystę susigrąžinti pagal šią schemą skirtą pagalbą.

9

Komisija toliau vykdo procedūrą dėl akcijų sigijimo už Sąjungos teritorijos ribų, nes Ispanijos institucijos sipareigojo pateikti naują informaciją, susijusią su tarptautiniu susijungimu už Sąjungos ribų klientimis.

10

Antruoju ginijamu sprendimu Komisija taip pat pripažino nesuderinama su bendrąja rinka ginijamą schemą, kuri yra mokesčių lengvata, skirta Ispanijoje apmokestinamoms bendrovėms, kad jos galėtų amortizuoti prestižą, sigydomos užsienio bendrovės akcijų, kai ji taikoma, sigyjant bendrovės, steigtos ne Sąjungos teritorijoje, akcijų (šio sprendimo 1 straipsnio 1 dalis), ir pareigojo Ispanijos Karalystę susigrąžinti pagal šią schemą skirtą pagalbą (minuto sprendimo 4 straipsnis).

Procesai Bendrajame Teisme ir skundžiami sprendimai

11

Ieškiniu (Bendrojo Teismo kanceliarija jį gavo 2010 m. gegužės 14 d.) Autogrill España SA, kuri vėliau tapo World Duty Free Group SA (toliau – WDFG), paprašė panaikinti pirmojo ginijamo sprendimo 1 straipsnio 1 dalį ir 4 straipsnį.

12

Savo ieškiniui, kiek jis buvo pateiktas dėl šio sprendimo 1 straipsnio 1 dalies, pagrįsti WDFG pateikė keturis pagrindus, iš kurių pirmasis buvo susijęs su teisės klaida Komisijai taikant slygą, susijusią su atrankiniu pobūdžiu, antrasis – su ginijamos priemonės atrankinio pobūdžio nebuvimu, nes ja sukuriama diferencijavimą lemia sistemos, kuri ji patenka, pobūdis arba struktūra, trečiasis – su tuo, kad šia priemone nesuteikiama jokie pranašumo bendrovėms, kurioms taikoma ginijama schema, ir ketvirtasis – su minuto sprendimo nepakankamu motyvavimu, kalbant apie slygą, susijusią su atrankiniu pobūdžiu ir pranašumo buvimu.

13

Ieškiniu (Bendrojo Teismo kanceliarija jį gavo 2011 m. liepos 29 d.) Banco Santander SA ir Santusa Holding SL (toliau – Santusa) paprašė panaikinti antrojo ginijamo sprendimo 1 straipsnio 1 dalį ir 4 straipsnį.

14

Savo ieškiniui pagrįsti Santusa pateikė penkis pagrindus, iš kurių pirmasis buvo susijęs su teisės klaida Komisijai taikant slygą, susijusią su atrankiniu pobūdžiu, antrasis – su referencinės sistemos nustatymo klaida, trečiasis – su ginijamos priemonės atrankinio pobūdžio nebuvimu, nes ja sukuriama diferencijavimą lemia sistemos, kuri ji patenka, pobūdis arba struktūra, ketvirtasis – su tuo, kad šia priemone nesuteikiama jokie pranašumo bendrovėms, kurioms taikoma ginijama schema, ir penktasis – su minuto sprendimo nepakankamu motyvavimu, kalbant apie kriterijų, susijusį su pranašumo buvimu.

15

Skundžiamais sprendimais Bendrasis Teismas, remdamasis beveik tapa?iais motyvais, patenkino abiej? ieškini? pirm?j? pagrind?, paremt? klaidingu SESV 107 straipsnio 1 dalies taikymu atsižvelgiant ? s?lyg?, susijusi? su atrankiniu pob?džiu, ir panaikino gin?ijam? sprendim? 1 straipsnio 1 dal? ir 4 straipsn?, neišnagrin?j?s kit? ieškinio pagrind?.

Šali? reikalavimai ir procesai Teisingumo Teisme

16

Komisija Teisingumo Teismo prašo:

—

panaikinti skundžiamus sprendimus;

—

gr?žinti bylas Bendrajam Teismui nagrin?ti iš naujo ir

—

atid?ti bylin?jimosi išlaid? klausimo nagrin?jim?.

17

WDFG byloje C?20/15 P ir Banco Santander su Santusa byloje C?21/15 P prašo Teisingumo Teismo atmesti apeliacinius skundus, patvirtinti skundžiamus sprendimus ir priteisti iš Komisijos bylin?jimosi išlaidas.

18

2015 m. geguž?s 19 d. Teisingumo Teismo pirmininko sprendimais Vokietijos Federacinei Respublikai, Airijai ir Ispanijos Karalystei buvo leista ?stoti ? byl? palaikyti WDFG reikalavim? byloje C?20/15 P ir Banco Santander su Santusa reikalavim? byloje C?21/15 P.

19

2015 m. spalio 6 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutartimis buvo atmesti Telefónica SA ir Iberdrola SA prašymai leisti ?stoti ? byl? palaikyti WDFG reikalavim? byloje C?20/15 P ir Banco Santander su Santusa reikalavim? byloje C?21/15 P.

D?l apeliacini? skund?

20

Savo apeliaciniams skundams pagr?sti Komisija pateikia vien? ir t? pat? pagrind?, padalyt? ? dvi dalis, susijusias su Bendrojo Teismo padaryta teis?s klaida aiškinant su atrankiniu pob?džiu susijusi? s?lyg?, kurios reikalaujama pagal SESV 107 straipsnio 1 dal?.

D?l vienintelio pagrindo pirmos dalies

Šali? argumentai

21

Savo vienintelio pagrindo pirma dalimi Komisija kaltina Bendr?j? Teism? padarius teis?s klaid?, nes jis ?pareigojo Komisij?, siekiant ?rodyti atrankin? priemone?s pob?d?, nustatyti ?moni?, turin?i? ypating? savybi?, grup?.

22

Komisija teigia, jog dviejuose gin?ijamuose sprendimuose ji griežtai laik?si analiz?s metodo, susijusio su atrankiniu pob?džiu mokes?i? srityje, kaip antai nustatyto Teisingumo Teismo praktikoje. Ji nustat?, kad gin?ijama priemon? yra referencin?s sistemos išimtis, nes joje buvo numatytas skirtingas Ispanijoje apmokestinam? ?moni?, kurios ?sigyja bent 5 % užsienyje ?steigt? bendrovi? akcij?, apmokestinimas, palyginti su Ispanijoje apmokestinamomis ?monomis, ?sigyjan?iomis t? pat? kiek? Ispanijoje ?steigt? bendrovi? akcij?, nors ši? dviej? ?moni? kategorij? pad?tis buvo panaši, atsižvelgiant ? bendra Ispanijos pelno mokes?io sistema siekiam? tiksl?.

23

Jos nuomone, Bendrasis Teismas, nustatydamas jai papildom? pareig? ?rodyti, kad gin?ijama priemone palaikomos tam tikros ?mon?s, kurias galima nustatyti d?l specifini? savybi?, kuri? neturi kitos ?mon?s, t. y. ypating? savybi?, kurias galima nustatyti ex ante, padar? teis?s klaid?, nes r?m?si neabejotinai siauresne atrankinio pob?džio s?lygos samprata, nei ?tvirtinta Teisingumo Teismo.

24

Komisijos nuomone, priešingai, negu Bendrasis Teismas nusprend? skundžiamo Sprendimo Autogrill España / Komisija 57 ir 58 punktuose ir skundžiamo Sprendimo Banco Santander ir Santusa / Komisija 61 ir 62 punktuose, priemon?s gali b?ti atrankin?s, net jeigu jos taikomos nedarant jokio skirtumo d?l j? adresat? veiklos, ir jose numatyta mokes?i? lengvata tam tikroms investavimo operacijoms nenustatant minimalios investicij? sumos.

25

Šiomis aplinkybomis Bendrasis Teismas padar? klaiding? išvad? remdamasis 2001 m. lapkri?io 8 d. Sprendimu *Adria/Wien Pipeline ir Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke* (C?143/99, EU:C:2001:598), kad nacionalin? priemon?, kuri gali b?ti taikoma visoms ?monoms, neatsižvelgiant ? j? veikl?, n?ra a priori atrankin?. Šio sprendimo 36 punkte esantis teiginys, pagal kur? tokios „nacionalin?s priemon?s, kaip nagrin?jamos pagrindin?je byloje, n?ra valstyb?s pagalba <...>, jei jos taikomos visoms valstyb?s teritorijoje veikian?ioms ?monoms, nepaisant j? veiklos srities“, turi b?ti suprantamas taip, jog atrankinio pob?džio nebuvim? lemia tai, kad nacionalin? priemon? yra taikoma visoms be išimties atitinkamos valstyb?s nar?s ?monoms.

26

Komisija taip pat kaltina Bendr?j? Teism? padarius teis?s klaid?, nes skundžiamo Sprendimo *Autogrill España / Komisija 59–62* punktuose ir skundžiamo Sprendimo *Banco Santander ir Santusa / Komisija 63–66* punktuose jis nusprend?, kad gin?ijama priemon? n?ra atrankin?, nes ji susijusi su konkre?i? ekonomini? prek?, t. y. užsienio bendrovi? akcij?, pirkimu, ir negalima a priori atmesti jos taikymo kuriai nors ?moni? kategorijai.

27

Bendrasis Teismas klaidingai r?m?si 2000 m. rugs?jo 19 d. Sprendimu Vokietija / Komisija (C?156/98, EU:C:2000:467). Iš ties?, iš šio sprendimo 22 ir 23 punkt? matyti, kad byloje, kurioje buvo priimtas šis sprendimas, Komisija kvalifikavo nagrin?jam? priemon? kaip atrankin? tik atsižvelgdama ? tam tikras ?mones, kurios buvo geografiškai apibr?žtos ir ? kurias privat?s investuotojai perinvestavo peln?, gaut? iš ekonomini? preki? pardavimo, o ne atsižvelgdama ? pa?ius šiuos investuotojus, kuriems, jos nuomone, ši priemon? nebuvo pagalba.

28

Be to, Komisija kaltina Bendr?j? Teism? skundžiamo Sprendimo Autogrill España / Komisija 66–68 punktuose ir skundžiamo Sprendimo Banco Santander ir Santusa / Komisija 70–72 punktuose nusprendus, jog Teisingumo Teismo praktikai prieštarauja tai, jeigu b?t? manoma, kad nacionalin? mokes?i? priemon?, kuria galima pasinaudoti, jei tenkinamos tam tikros s?lygos, nors ?moni?, kurioms taikoma ši priemon?, nesieja jokia ypatinga savyb?, kad jas b?t? galima atskirti nuo kit? ?moni?, išskyrus tai, jog jos gali atitikti priemon?s taikymo s?lygas, negali b?ti atrankin?.

29

Komisija teigia, kad Bendrasis Teismas šiuo klausimu remiasi klaidinga atitinkamos teism? praktikos analize.

30

D?l 2011 m. lapkri?io 15 d. Sprendimo Komisija ir Ispanija / Government of Gibraltar ir Jungtin? Karalyst? (C?106/09 P ir C?107/09 P, EU:C:2011:732) Komisija teigia, jog iš šio sprendimo 90 ir 91 punkt? matyti, kad šis sprendimas buvo susij?s su labai ypatinga situacija, kai Teisingumo Teismas laik?si nuomon?s, kad atrankin? buvo pati referencin? mokes?i? sistema, o ne kokia nors leidžianti nukrypti nuo jos priemon?, nes ši pati sistema buvo palanki „offshore“ ?mon?ms. Taigi tame sprendime nurodytas konkre?ios ?moni? kategorijos „specifines savybes“ reikia suprasti kaip savybes, d?l kuri? šios ?mon?s mokes?i? poži?riu vertinamos palankiau, atsižvelgiant ? atrankinio pob?džio referencin? sistem?, ir j? negalima pritaikyti kitai nei ši ypatingai situacijai.

31

Kalb?damas apie 2012 m. kovo 29 d. Sprendimo 3M Italia (C?417/10, EU:C:2012:184) 42 punkt?, Bendrasis Teismas cituoja tik šio punkto antr? sakin?, kuris atspindi nusistov?jusioje Teisingumo Teismo praktikoje ?tvirtint? princip?, pagal kur? priemon? yra atrankin?, jeigu ja palaikomos „tam tikros ?mon?s arba tam tikr? preki? gamyba“, palyginti su kitomis, susiklos?ius tokiai pa?iai faktinei ir teisinei situacijai.

32

Taigi WDFG, Banco Santander ir Santusa pirmiausia pažymi, jog gin?ijamuose sprendimuose Komisija neteig?, kad gin?ijama priemon? yra de facto atrankin?, tod?l, nagrin?jant šiuos apeliacinius skundus, reikia išnagrinti tik kritik?, susijusi? su skundžiamais sprendimais, kiek Bendrasis Teismas juose nusprend?, jog Komisijos sprendimuose nurodyti motyvai neleidžia daryti išvados, kad ši priemon? yra atrankin? de jure.

33

J? teigimu, iš 2001 m. lapkri?io 8 d. Sprendimo Adria?Wien Pipeline ir Wietersdorfer & Peggauer

Zementwerke (C?143/99, EU:C:2001:598) matyti, kad priemon?s, kuria gali pasinaudoti visos ?mon?s, negalima laikyti atrankine. Ta?iau remiantis ?iuo sprendimu negalima daryti i?vados, kuri? daro Komisija, jog nacionalin? priemon? n?ra atrankin?, kai ji taikoma visoms be i?imties valstyb?s nar?s ?mon?ms, nes, taikant tok? teigin?, beveik visos mokes?i? taisykl?s tur?t? b?ti laikomos atrankin?mis.

34

WDFG, Banco Santander ir Santusa taip pat neigia Komisijos teigin?, kad nacionalin?s mokes?i? priemon?s jau daug kart? buvo kvalifikuotos kaip atrankin?s, nors jomis ir nebuvo nustatyta jokia minimali investicij? suma ir jos buvo taikomos neatsižvelgiant ? gav?jo veiklos pob?d?. Ta?iau gin?ijamos priemon?s, kiek ja suteikiama mokes?i? lengvata kiekvienai ?monei, kuri nori ja pasinaudoti, neatsižvelgiant ? kategorij?, kuriai ji priklauso, savaime ir vien d?l ?ios aplinkyb?s negalima laikyti prima facie ir de jure atrankine.

35

Bendrasis Teismas pagr?stai r?m?si 2000 m. rugs?jo 19 d. Sprendimu Vokietija / Komisija (C?156/98, EU:C:2000:467), nes teismo sprendime, d?l kurio priimtas min?tas sprendimas, Komisija pati aiškiai pripažino, kad nacionalin? priemon? n?ra atrankin? atitinkamiems investuotojams, ir tai patvirtino Teisingumo Teismas.

36

Be to, savo praktikoje Komisija jau ne kart? atmet? mokes?i? priemoni? atrankin? pob?d?, taikydama t? pat? kriterij?, t. y. bendr?j? priemoni?, kurios be jokio skirtumo taikomos visoms ?mon?ms ir kuriomis gali pasinaudoti kiekvienas apmokestinamasis asmuo, atrankinio pob?džio nebuvim?.

37

Šio kriterijaus taikymas taip pat nenul?m? Komisijos nurodyt? priemoni?, susijusi? su tam tikro turto ?sigijimu, atrankinio pob?džio nebuvimo. Šios priemon?s b?t? atrankin?s paaišk?jus, kad de facto jos taikomos vienoms, bet ne kitoms ?mon?ms. Bet kuriuo atveju j? atrankin? pob?d? l?m? ne ?sigyto turto pob?dis, o tai, kad šis pob?dis leido manyti, kad atitinkami pirk?jai sudaro ypating? kategorij?.

38

Kalbant apie 2004 m. liepos 15 d. Sprendim? Ispanija / Komisija (C?501/00, EU:C:2004:438), reikia pasakyti, kad WDFG, Banco Santander ir Santusa laikosi nuomon?s, jog Bendrasis Teismas buvo teisus teigdamas, kad priemon?, d?l kurios priimtas šis sprendimas, skyr?si nuo nagrin?jamos šioje byloje, nes ja buvo siekiama suteikti pranašum? atskirai ?moni? kategorijai (t. y. eksporto veickl? vykdan?ioms ?mon?ms), kuri? galima nustatyti.

39

Be to, iš 2011 m. lapkri?io 15 d. Sprendimo Komisija ir Ispanija / Government of Gibraltar ir Jungtin? Karalyst? (C?106/09 P ir C?107/09 P, EU:C:2011:732), ypa? iš jo 104 punkto, aiškiai matyti, kad priemon? galima laikyti atrankine tik jeigu ji taikoma tam tikros kategorijos ?mon?ms, kurioms yra bendri „joms b?dingi požymiai“. Iš min?to sprendimo taip pat buvo aišku, kad nukrypimo nuo bendros sistemos nustatymas n?ra tikslas savaime. Svarbus yra tikrasis priemon?s poveikis, t. y. ar ji taikoma tam tikroms ?mon?s ar tam tikr? prek? gamybai, ar ne.

40

WDFG, Banco Santander ir Santusa mano, kad Komisijos pateikiamu 2012 m. kovo 29 d. Sprendimo 3M Italia (C-417/10, EU:C:2012:184) aiškinimu taip pat negalima remtis. Pirma, tame sprendime Teisingumo Teismas nepatvirtino referencinės sistemos apibrėžties ir nukrypimo nuo jos. Antra, remiantis šiuo sprendimu, negalima manyti, kad priemonė yra atrankinė vien dėl to, kad ji yra, kurios tenkina sąlygas ja pasinaudoti, sudaro atskirą kategoriją.

41

Galiausiai, Bendrasis Teismas pagrįstai nusprendė, kad priemonė negali būti laikoma atrankine, kaip tai suprantama pagal SESV 107 straipsnį, jeigu pasinaudojimas ja priklauso nuo elgesio, kuris prima facie leidžiamas kiekvienai šaliai, neatsižvelgiant į jos veiklos sektorių. Tai akivaizdu iš 2000 m. rugsėjo 19 d. Sprendimo Vokietija / Komisija (C-156/98, EU:C:2000:467) padarytos išvados, kad tokia priemonė nėra atrankinė.

42

Ispanijos Karalystė tvirtina, jog 2001 m. lapkričio 8 d. Sprendimas Adria-Wien Pipeline ir Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke (C-143/99, EU:C:2001:598) patvirtina Ispanijos valdžios institucijų poziciją, kurios jos laikosi per administracinę procedūrą ir pagal kurią ekonominę pranašumą galima laikyti pagalba tik jeigu dėl jo gali būti palaikomos „tam tikros priemonės arba tam tikrų prekių gamyba“, kaip tai suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį.

43

Per administracinę procedūrą Ispanijos valdžios institucijos rodo atvirą ginčijamos priemonės pobūdį, nes ji taikoma visoms priemonėms, veikiančioms labai skirtinguose sektoriuose, ir taip patvirtino skundžiamuose sprendimuose pateiktą analizę ir tai, kad Komisija ginčijamuose sprendimuose neįrodė šios priemonės atrankinio pobūdžio.

44

Airijos nuomone, priešingai, nei teigė Komisija, Bendrasis Teismas, remdamasis 2001 m. lapkričio 8 d. Sprendimu Adria-Wien Pipeline ir Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke (C-143/99, EU:C:2001:598), 2002 m. kovo 6 d. Sprendimu Diputación Foral de Álava ir kt. / Komisija (T-92/00 ir T-103/00, EU:T:2002:61) ir 2009 m. rugsėjo 9 d. Sprendimu Diputación Foral de Álava ir kt. / Komisija (T-227/01–T-229/01, T-265/01, T-266/01 ir T-270/01, EU:T:2009:315), nedarė išvados, kad atrankinės buvo tik tos priemonės, kurių taikymas susijęs su priemonės veiklos pobūdžiu ar kurių taikymas priklauso nuo minimalios sumos, o tik nusprendė, kad ginčijamos priemonės atrankinio pobūdžio nebuvo galima parodyti kalbant apie priemonę, kuria galėjo pasinaudoti visos Ispanijos priemonės, investuojančios bent 5 % užsienio priemonės akciją, nesvarbu, koks jų veiklos pobūdis ir investuotos sumos.

45

Bendrasis Teismas pagrįstai rėmėsi 2011 m. lapkričio 15 d. Sprendimu Komisija ir Ispanija / Government of Gibraltar ir Jungtinė Karalystė (C-106/09 P ir C-107/09 P, EU:C:2011:732) nusprendė, jog tam, kad mokesčių diferenciacija būtų galima laikyti pagalba, reikėjo nustatyti konkrečią šalią, kurias buvo galima atskirti dėl joms būdingų savybių, kategorijų. SESV 107 straipsnio 1 dalyje nustatyta atrankinio pobūdžio sąlyga turi būti apibrėžiama taip pat visose bylose, susijusiose su tariama mokesčių valstybės pagalba. Todėl minėto sprendimo 104 punkte aiškiai tvirtintas principas neturi būti apribotas vien situacija, kai mokesčių sistema, vertinama

visa, yra atrankin?.

46

Airijos manymu, toki? priemoni? kaip gin?ijama priemon?, kuria neatmetama a priori jokia ?mon? ir joks subjekt?, kuriems ji taikoma, konkretus ekonominis sektorius, negalima laikyti atrankin?mis. Komisija taip pat daug kart? r?m?si šiuo motyvu konstatuodama kai kuri? nacionalini? priemoni? atrankinio pob?džio nebuvim?.

47

Vokietijos Federacin? Respublika teigia, jog vien Komisijos nustatyto nukrypimo nuo referencin?s sistemos ar jos išimties buvimas, darant prielaid?, kad jis ?rodytas, savaime neleidžia daryti išvados, kad gin?ijama priemone palaikomos „tam tikros ?mon?s arba tam tikr? preki? gamyba“, kaip tai suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dal?.

48

Priešingai, iš to galima spr?sti tik apie tai, kad ši? priemon? galima laikyti prilygstan?ia dotacijai. Tod?l, išnagrin?jus, ar ši priemon? yra nukrypstanti, pagal teismo praktik? ir, konkre?iai kalbant, pagal 2011 m. lapkri?io 15 d. Sprendim? Komisija ir Ispanija / Government of Gibraltar ir Jungtin? Karalyst? (C?106/09 P ir C?107/09 P, EU:C:2011:732), ir, kaip Bendrasis Teismas teisingai nusprend? skundžiamuose sprendimuose, papildomu etapu reik?jo patikrinti, ar apmokestinam?j? asmen?, kuriems mokes?i? priemon? suteikia pranašum?, kategorij? sudaro pakankamai specifin?s ?mon?s ar prek?s, kaip tai suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dal?.

49

Taigi iš Teisingumo Teismo praktikos matyti, kad ?moni?, kurios naudojosi mokes?io lengvata, kategorija yra pakankamai apib?dinta, kai Komisija ?rodo, jog nagrin?jama lengvata gali naudotis tik ?mon?s, priklausan?ios vienam ekonomikos sektoriui ir vykdan?ios tam tikr? veikl? (2005 m. gruodžio 15 d. Sprendimas Unicredito Italiano, C?148/04, EU:C:2005:774), tik ?mon?s, turin?ios konkre?i? teisin? form? (2006 m. sausio 10 d. Sprendimas Cassa di Risparmio di Firenze ir kt., C?222/04, EU:C:2006:8), tik konkretaus dydžio ?mon?s (2003 m. vasario 13 d. Sprendimas Ispanija / Komisija, C?409/00, EU:C:2003:92) ar ?mon?s, kuri? buvein? yra už regiono rib? (2009 m. lapkri?io 17 d. Sprendimas Presidente del Consiglio dei Ministri, C?169/08, EU:C:2009:709).

50

Vokietijos Federacin? Respublika primena, jog Teisingumo Teismas jau yra pripažin?s, kad mokes?i? lengvata, taikoma apmokestinamiesiems asmenims, kurie parduoda tam tikras ekonomines prekes ir kurie gali atskaityti iš to gaut? peln? ?sigydamis kitas ekonomines prekes, jiems suteikiamas pranašumas, kuris, kaip visiems ?kio subjektams be išimties taikoma bendra priemon?, negali b?ti laikoma valstyb?s pagalba (2000 m. rugs?jo 19 d. Sprendimas Vokietija / Komisija, C?156/98, EU:C:2000:467, 22 punktą).

51

A fortiori tokios priemon?s kaip gin?ijama priemon?, kurios taikymas yra bendrai susij?s su tam tikros kategorijos operacijomis, reglamentuojamomis ?moni? teis?s, šiuo atveju – akcij? ?sigijimu, ir kurios nepriklauso nuo ?mon?s tikslo ir veiklos, iš principo nereikia laikyti atrankine.

52

Galiausiai, kaip teigia visos ?stojusios ? byl? valstyb?s nar?s, pripa?inus, kad nacionalin?s priemon?s atrankinio pob?d?io s?lyga, kaip ji suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dal?, turi b?ti suprantama pla?iai, kaip savo apeliaciniuose skunduose si?lo Komisija, b?t? sutrikdyta esama institucin? pusiausvyra. I? ties?, jeigu atrankinio pob?d?io s?lygai b?t? priskirta tokia apimtis, Komisija gal?t? kontroliuoti beveik visas tiesiogini? mokes?i? priemones pagal savo ?galiojimus valstyb?s pagalbos srityje, nors ši sritis iš esm?s priklauso valstybi? nari? teis?k?ros kompetencijai.

Teisingumo Teismo vertinimas

53

Pirmiausia primintina, kad pagal nusistov?jusi? Teisingumo Teismo praktik? norint nacionalin? priemon? kvalifikuoti kaip „valstyb?s pagalb?“, kaip ji suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dal?, reikia, kad b?t? ?gyvendintos visos toliau nurodomos s?lygos. Pirmia, tai turi b?ti valstyb?s arba iš valstybini? ištekli? suteikta pagalba. Antra, tokia priemon? turi gal?ti paveikti valstybi? nari? tarpusavio prekyb?. Tre?ia, priemon? turi suteikti pranašum? jos gav?jui. Ketvirta, d?l jo turi arba gali b?ti iškraipyta konkurencija (žr., be kita ko, 2015 m. liepos 16 d. Sprendimo BVVG, C?39/14, EU:C:2015:470, 24 punkt?).

54

Kalbant apie atrankinio pob?d?io s?lyg?, kuri sudaro „valstyb?s pagalbos“ s?vok?, kaip tai suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dal?, iš nusistov?jusios Teisingumo Teismo praktikos matyti, kad vertinant ši? s?lyg? reikia nustatyti, ar pagal konkre?i? teisin? sistem? nagrin?jama nacionaline priemone labiau palaikomos „tam tikros ?mon?s ar tam tikr? prek? gamyba“ nei kitos, kuri?, atsižvelgiant ? min?ta sistema siekiam? tiksl?, faktin? ir teisin? pad?tis yra panaši ir kurios taip yra vertinamos skirtingai, o tai gali b?ti laikoma iš esm?s diskriminaciniu vertinimu (žr., be kita ko, 2011 m. liepos 28 d. Sprendimo Mediaset / Komisija, C?403/10 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2011:533, 36 punkt?, 2011 m. lapkri?io 15 d. Sprendimo Komisija ir Ispanija / Government of Gibraltar ir Jungtin? Karalyst?, C?106/09 P ir C?107/09 P, EU:C:2011:732, 75 ir 101 punktus ir 2015 m. sausio 14 d. Sprendimo Eventech, C?518/13, EU:C:2015:9, 53–55 punktus, taip pat 2015 m. birželio 4 d. Sprendimo Komisija / MOL, C?15/14 P, EU:C:2015:362, 59 punkt?).

55

Be to, kai nagrin?jama priemon? laikoma pagalbos schema, o ne individualia pagalba, Komisija turi nustatyti, kad šia priemone, nors ja teikiamas bendras pranašumas, suteikiama išimtin? nauda tik tam tikroms ?mon?ms arba tam tikriems veiklos sektoriams (šiuo klausimu, be kita ko, žr. 2016 m. birželio 30 d. Sprendimo Belgija / Komisija, C?270/15 P, EU:C:2016:489, 49 ir 50 punktus).

56

Konkre?iai kalbant apie priemones, kuriomis suteikiama mokes?i? lengvata, primintina, kad tokia priemone, kuri nors n?ra valstyb?s ištekli? perdavimas, bet d?l jos subjektai, kurie ja naudojami, atsiduria palankesn?je pad?tyje nei kiti mokes?i? mok?tojai, gali b?ti suteiktas atrankinis pranašumas subjektams, kurie ja naudojami, ir tod?l ji yra valstyb?s pagalba, kaip ji suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dal?. Ta?iau bendrai visiems ?kio subjektams taikoma priemone suteikiamas pranašumas n?ra tokia pagalba, kaip ji suprantama pagal ši? nuostat? (šiuo klausimu, be kita ko, žr. 2013 m. liepos 18 d. Sprendimo P, C?6/12, EU:C:2013:525, 18 punkt?).

57

Šiomis aplinkyb?mis siekdama nacionalin? mokes?i? priemon? kvalifikuoti kaip „atrankin?“,

Komisija, pirma, turi nustatyti bendrą arba „prastą“ mokesčių sistemą, taikomą atitinkamoje valstybėje narėje, ir, antra, turi parodyti, kad šia priemone nukrypstama nuo tokios bendros sistemos tiek, kiek pagal šią priemonę diferencijuojami tokie subjektai, kurie, atsižvelgiant į šios valstybės narės mokesčių sistemos tikslą, yra panašioje faktinėje ir teisinėje padėtyje (šiuo klausimu, be kita ko, žr. 2011 m. rugsėjo 8 d. Sprendimo Paint Graphos ir kt., C-78/08–C-80/08, EU:C:2011:550, 49 punktą).

58

Vis dėlto sūvoka „valstybės pagalba“ neapima priemonių, kuriomis diferencijuojamos įmonės, kurios, atsižvelgiant į nagrinėjamos mokesčių sistemos tikslą, yra panašioje faktinėje ir teisinėje padėtyje, todėl a priori yra atrankinės, jeigu atitinkama valstybė narė rodo, jog ši diferenciacija atsiranda dėl sistemos, kuri taikoma įmonėms, pobūdžio ar bendros struktūros (šiuo klausimu, be kita ko, žr. 2004 m. balandžio 29 d. Sprendimo Nyderlandai / Komisija, C-159/01, EU:C:2004:246, 42 ir 43 punktus, 2011 m. rugsėjo 8 d. Sprendimo Paint Graphos ir kt., C-78/08–C-80/08, EU:C:2011:550, 64 ir 65 punktus ir 2012 m. kovo 29 d. Sprendimo 3M Italia, C-417/10, EU:C:2012:184, 40 punktą).

59

Be to, primintina, kad tai, jog tik šias sąlygas tenkinantys mokesčių mokėtojai gali pasinaudoti šia priemone, savaime negali jai suteikti atrankinio pobūdžio (2012 m. kovo 29 d. Sprendimo 3M Italia, C-417/10, EU:C:2012:184, 42 punktą).

60

Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad siekiant nustatyti, ar ginijama priemonė yra atrankinio pobūdžio, tinkamas palyginimo kriterijus yra patikrinti, ar priemonė diferenciuoja tokie subjektai, kurie, atsižvelgiant į siekiamą tikslą, yra panašioje faktinėje ir teisinėje padėtyje, ir šios diferenciacijos negalima pateisinti aptariamąsios sistemos pobūdžiu ir struktūra (šiuo klausimu žr. 2015 m. birželio 4 d. Sprendimo Komisija / MOL, C-15/14 P, EU:C:2015:362, 61 punktą).

61

Atsižvelgiant į šiuos svarstymus, šiuo atveju reikia nagrinti, ar Bendrasis Teismas pažeidė SESV 107 straipsnio 1 dalį, kaip ji išaiškinta Teisingumo Teismo, kai skundžiamuose sprendimuose nusprendė, kad Komisija nepateikė pakankamai teisinio rodymo, jog ginijama priemonė suteikiamas atrankinis pranašumas „tam tikro[m]s įmonė[m]s arba tam tikrą gamybą[i]“.

62

Nagrinėjamu atveju ginijamoje priemonėje numatyta mokesčių lengvata, kuri taikant bendrovėms, Ispanijos rezidentams mokesčių tikslais, leidžiama amortizuojant atskaityti iš pelno mokesčių bazės prestižą, gautą sigijus bent 5 % bendrovei, užsienio rezidentų mokesčių tikslais, akcijai. Todėl ši priemonė turi būti laikoma galinčia būti valstybės pagalba, nes ja gali pasinaudoti visos minėtos įmonės, atliekančios tokias operacijas. Taigi Komisija turi parodyti, kad šia priemone suteikiama išskirtinė nauda tam tikroms įmonėms arba tam tikriems veiklos sektoriams, neatsižvelgiant į tai, jog ja suteikiamas bendras pranašumas.

63

Šiuo klausimu skundžiamo Sprendimo Autogrill España / Komisija 50 punkte ir skundžiamo Sprendimo Banco Santander ir Santusa / Komisija 54 punkte Bendrasis Teismas nurodė, kad siekdama nustatyti ginijamos priemonės atrankinį pobūdį ginijamuose sprendimuose Komisija

iš esm?s r?m?si tuo, jog ji yra nukrypti leidžianti nuostata, palyginti su referenciniu pagrindu, nes dėl šios priemon?s Ispanijoje apmokestinamos ?mon?s, ?sigyjan?ios akcij? užsienyje ?steigtose bendrov?se, buvo skirtingai apmokestinamos, palyginti su akcij? Ispanijoje ?steigtose bendrov?se ?sigyjan?iomis Ispanijoje apmokestinamomis ?mon?mis, kuri? pad?tis, atsižvelgiant ? min?tu referenciniu pagrindu, t. y. bendra Ispanijos pelno mokes?io sistema ir, konkre?iai kalbant, min?toje mokes?i? sistemoje ?tvirtintomis taisykl?mis, susijusiomis su finansinio prestižo apmokestinimu, siekiam? tiksl?, yra panaši.

64

Bendrasis Teismas skundžiamo Sprendimo Autogrill España / Komisija 51 punkte ir skundžiamo Sprendimo Banco Santander ir Santusa / Komisija 55 punkte nusprend?, kad Komisija taip taik? iš Teisingumo Teismo praktikos kylant? ir atitinkamai skundžiamo Sprendimo Autogrill España / Komisija 29–33 punktuose ir skundžiamo Sprendimo Banco Santander ir Santusa / Komisija 33–37 punktuose Bendrojo Teismo primint? analiz?s metod?, kuris iš esm?s atitinka šio sprendimo 53–60 punktuose primint? Teisingumo Teismo praktik?.

65

Taigi skundžiamo Sprendimo Autogrill España / Komisija 44, 45, 52 ir 53 punktuose, taip pat skundžiamo Sprendimo Banco Santander ir Santusa / Komisija 48, 49, 56 ir 57 punktuose Bendrasis Teismas nusprend?, kad net manant, kad ?rodyta, jog egzistuoja nuo Komisijos nustatyto referencinio pagrindo nukrypti leidžianti schema arba jo išimtis, vien to nepakanka nustatyti, kad gin?ijama priemone palaikomos „tam tikros ?mon?s ar tam tikr? prek? gamyba“, kaip tai suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dal?, nes ši priemon? buvo prieinama a priori visoms ?mon?ms ir ji buvo susijusi ne su konkre?ia ?moni?, kurios buvo remiamos šia priemone, kategorija, bet su ekonomini? operacij? kategorija.

66

Konstatuotina, kad šie argumentai yra pagr?sti neteisingu SESV 107 straipsnio 1 dalyje numatytos atrankinio pob?džio s?lygos, primintos šiame sprendime, taikymu.

67

Iš ties?, kaip matyti iš šio sprendimo 53–60 punkt?, kalbant apie nacionalin? priemon?, kuria suteikiama tokia bendra mokes?i? lengvata, kaip gin?ijama priemon?, ši s?lyga yra tenkinama, kai Komisija ?rodo, kad šia priemone nukrypstama nuo bendros arba „prastos“ mokes?i? sistemos, taikomos atitinkamoje valstyb?je nar?je, ir taip ja dėl jos konkretaus poveikio, atsižvelgiant ? šios valstyb?s nar?s min?tos mokes?i? sistemos tiksl?, diferencijuojami panaši? faktin? ir teisin? pad?t? turintys ?kio subjektai, kurie naudojasi mokes?i? lengvata, ir ?kio subjektai, kuriems ši lengvata netaikoma.

68

Iš skundžiam? sprendim? matyti, kad, siekdama nustatyti gin?ijamos priemon?s atrankin? pob?d?, Komisija gin?ijamuose sprendimuose r?m?si ?moni? rezident?i?, kurioms buvo taikoma ši priemon?, nevienodu vertinimu. Iš ties? j? taikant vien ?mon?s rezident?s, kurios ?sigijo bent 5 % užsienio bendrovi? akcij?, gal?jo tam tikromis s?lygomis pasinaudoti gin?ijama priemone, o ?mon?s, ?sigijusios tiek akcij? Ispanijoje apmokestinamose ?mon?se, to negal?jo, nepaisant to, kad, anot Komisijos, atsižvelgiant ? bendra Ispanijos mokes?i? sistema siekiam? tiksl?, j? faktin? ir teisin? pad?tis yra panaši.

Taigi Bendrasis Teismas man?, jog, kadangi gin?ijama priemone nebuvo išskirta jokia konkreti ?moni? arba preki? kategorija, kadangi ji buvo taikoma neatsižvelgiant ? ?mon?s veiklos pob?d? arba kadangi ji buvo prieinama a priori arba potencialiai visoms ?mon?ms, ketinan?ioms ?sigyti bent 5% užsienio bendrovi? akcij? ir išlaikyti šias akcijas nepertraukiamai bent metus, ši priemon? tur?jo b?ti laikoma ne atrankine, o bendra priemone, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 56 punkte primint? teismo praktik?. Taip elgdamasis Bendrasis Teismas padar? teis?s klaid?.

Taigi skundžiamo Sprendimo Autogrill España / Komisija 41, 45, 67 ir 68 punktuose, taip pat skundžiamo Sprendimo Banco Santander ir Santusa / Komisija 45, 49, 71 ir 72 punktuose Bendrasis Teismas nusprend?, kad, kalbant apie a priori kiekvienai ?monei prieinam? priemon?, tam, kad b?t? ?gyvendinta nacionalin?s priemon?s atrankinio pob?džio s?lyga pripažinti valstyb?s pagalb?, bet koku atveju turi b?ti nustatyta konkreti ?moni?, kurioms vienoms suteikiamas pranašumas nagrin?jama priemone ir kurias galima atskirti d?l specifin? savybi?, kategorija.

Toks papildomas reikalavimas nustatyti konkre?i? ?moni? kategorij?, kuris taikomas kartu su iš nusistov?jusios Teisingumo Teismo praktikos kylan?iu ir atrankiniam pob?džiui mokes?i? srityje taikomu analiz?s metodu, kur? taikant iš esm?s aiškinamasi, ar mokes?i? lengvatos, kylan?ios iš priemon?s, nukrypstan?ios nuo bendros mokes?i? sistemos, netaikymas tam tikriems ?kio subjektams yra j? diskriminacija, negali b?ti kildinamas iš nusistov?jusios Teisingumo Teismo praktikos, ypa? iš 2011 m. lapkri?io 15 d. Sprendimo Komisija ir Ispanija / Government of Gibraltar ir Jungtin? Karalyst? (C?106/09 P ir C?107/09 P, EU:C:2011:732).

Savaime suprantama, kad min?to 2011 m. lapkri?io 15 d. Sprendimo Komisija ir Ispanija / Government of Gibraltar ir Jungtin? Karalyst? (C?106/09 P ir C?107/09 P, EU:C:2011:732) 104 punkte Teisingumo Teismas nusprend?, jog norint pripažinti, kad pagal mokes?i? sistem? nustatytas mokes?io baz?s kriterijais suteikiamas atrankinis pranašumas, jie turi b?ti tokie, kad pagalb? gaunan?ios ?mon?s d?l joms b?ding? požymi? b?t? apibr?žiamos kaip privilegijuota kategorija, kad b?t? galima padaryti išvad?, jog tokia sistema palaikomos „tam tikros“ ?mon?s ar „tam tikros“ prek?s, kaip tai suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dal?.

Šis 2011 m. lapkri?io 15 d. Sprendimo Komisija ir Ispanija / Government of Gibraltar ir Jungtin? Karalyst? (C?106/09 P ir C?107/09 P, EU:C:2011:732) motyvas turi b?ti siejamas su vis? motyv?, kuri? dal? jis sudaro ir kurie nurodyti to sprendimo 87–108 punktuose, kontekstu.

Taigi iš vis? ši? motyv? matyti, kad min?tame sprendime nagrin?jama priemon? nebuvo nustatyta kaip mokes?i? lengvata, nukrypstanti nuo bendros mokes?i? sistemos, bet pasireišk? taikant „bendr?“ mokes?i? sistem?, pagr?st? kriterijais, kurie patys yra taip pat bendri. Teisingumo Teismas nusprend?, kad, kitaip, nei nusprend? Bendrasis Teismas, šios sistemos pob?dis neprieštarauja nagrin?jamos priemon?s atrankinio pob?džio savyb?s konstatavimui, nes s?lyga, susijusi su atrankiniu pob?džiu, yra platesn? ir apima priemones, kuriomis d?l j? poveikio suteikiamas pranašumas tam tikroms ?mon?ms, nagrin?jamu atveju „offshore“ bendrov?ms, d?l

šioms ?mon?ms b?ding? specifini? savybi?. Taigi min?ta priemone buvo diskriminuojamos ?mon?s, kurios, atsižvelgiant ? min?ta sistema siekiam? tiksl? – šiuo atveju nustatyti bendr? vis? bendrovi? reziden?i? apmokestinim?, – buvo panašioje pad?tyje.

75

Kaip nurodyta šio sprendimo 63 punkte, siekdama nustatyti gin?ijamos priemon?s atrankin? pob?d? gin?ijamuose sprendimuose Komisija iš esm?s r?m?si d?l šios priemon?s atsiradusiu nevienodu vertinimu, nes ja suteikiama mokes?i? lengvata tam tikroms ?mon?ms rezident?ms ir nesuteikiama kitoms ?mon?ms, kurioms taikoma bendra mokes?i? sistema, nuo kurios nukrypstama gin?ijama priemone.

76

Nors iš 2011 m. lapkri?io 15 d. Sprendimo Komisija ir Ispanija / Government of Gibraltar ir Jungtin? Karalyst? (C?106/09 P ir C?107/09 P, EU:C:2011:732) matyti, kad mokes?i? priemon?s atrankinis pob?dis gali b?ti nustatytas, net jei ja nenukrypstama nuo bendros mokes?i? sistemos, bet ji sudaro šios bendros sistemos dal?, tai nereiškia, jog šis teismo sprendimas patenka ? šio sprendimo 57 punkte primint? nusistov?jusi? Teisingumo Teismo praktik?, pagal kuri?, norint nustatyti nuo bendros mokes?i? sistemos nukrypstan?ios priemon?s atrankin? pob?d?, pakanka ?rodyti, kad ja gali pasinaudoti tam tikri ?kio subjektai ir negali pasinaudoti kiti, nors vis? ši? ?kio subjekt? pad?tis yra tokia pat atsižvelgiant ? bendra mokes?i? sistema siekiam? tiksl?.

77

Iš ties?, nors siekiant nustatyti mokes?i? priemon?s atrankin? pob?d? ne visada b?tina, kad ji b?t? nukrypstanti nuo bendros mokes?i? sistemos, tai, jog ji tokia yra, labai reikšminga šiam tikslui, kai d?l šios jos savyb?s dvi ?kio subjekt? kategorijos, t. y. tie, kuriems taikoma nukrypstanti priemon?, ir tie, kuriems ir toliau taikoma bendra mokes?i? sistema, yra diferencijuojamos ir a priori vertinamos skirtingai, nors šios abi kategorijos yra panašioje pad?tyje atsižvelgiant ? šia sistema siekiam? tiksl?.

78

Kitaip, nei skundžiamuose sprendimuose nusprend? Bendrasis Teismas, tokios priemon?s atrankiniam pob?džiui nustatyti negalima papildomai reikalauti, kad Komisija nustatyt? ?moni?, kurioms taikoma mokes?i? lengvata, tam tikras bendras specifines savybes, kuriomis remiantis jas b?t? galima atskirti nuo t? ?moni?, kurioms netaikoma min?ta lengvata.

79

Iš ties? šiuo tikslu svarbu tik tai, kad d?l priemon?s, neatsižvelgiant ? tai, kokia buvo panaudota technin? reglamentavimo forma, ?mon?s, kurios gali ja pasinaudoti, patenka ? palankesn? pad?t?, palyginti su kitomis ?mon?mis, nors visos šios ?mon?s, atsižvelgiant ? nagrin?jama mokes?i? sistema siekiam? tiksl?, yra tokioje pa?ioje faktin?je ir teisin?je pad?tyje.

80

Be to, pagal nusistovėjusi Teisingumo Teismo praktiką to, kad „monė“, kurios gali naudotis nacionaline priemone, yra labai daug, arba to, kad šios „monės“ priklauso skirtingiems veiklos sektoriams, nepakanka norint paneigti šios priemonės atrankinį pobūdį ir todėl atmesti jos pripažinimą valstybės pagalba (žr., be kita ko, 2003 m. vasario 13 d. Sprendimo Ispanija / Komisija, C-409/00, EU:C:2003:92, 48 punktą ir 2011 m. rugsėjo 8 d. Sprendimo Komisija / Nyderlandai, C-279/08 P, EU:C:2011:551, 50 punktą).

81

Taigi, kitaip, nei skundžiamo Sprendimo Autogrill España / Komisija 53–58 punktuose ir skundžiamo Sprendimo Banco Santander ir Santusa / Komisija 57–62 punktuose nusprendė Bendrasis Teismas, galimo ginčijamos priemonės atrankinio pobūdžio negali paneigti tai, kad esminė sąlyga pasinaudoti šia priemone užtikrinama mokesčių lengvata yra susijusi su ekonomine operacija, konkrečiai kalbant, „visiškai finansine operacija“, kuri nesiejama su minimalia investicijos suma ir kuri yra nepriklausoma nuo „monė“, kurios gali ja pasinaudoti, veiklos pobūdžio.

82

Šiomis aplinkybomis, kitaip nei skundžiamo Sprendimo Autogrill España / Komisija 57 punkte ir skundžiamo Sprendimo Banco Santander ir Santusa / Komisija 61 punkte nusprendė Bendrasis Teismas, remiantis 2001 m. lapkričio 8 d. Sprendimo Adria-Wien Pipeline ir Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke (C-143/99, EU:C:2001:598) 36 punktu, pagal kurį priemonės nėra atrankinės, kai jos taikomos visoms „monėms“, steigtoms nacionalinėje teritorijoje, „nepriklausomai nuo jų veiklos tikslo“, negalima daryti išvados, kad priemonė, kuri taikoma neatsižvelgiant į „monės“ veiklos pobūdį, nėra a priori atrankinė.

83

Iš tiesų, iš 2001 m. lapkričio 8 d. Sprendimo Adria-Wien Pipeline ir Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke (C-143/99, EU:C:2001:598) motyvų matyti, kad minėtame šio sprendimo 36 punkte, siejamame su to sprendimo 35 punktu, Teisingumo Teismas manė, jog nacionalinės priemonės, kaip nagrinėjamos šioje byloje, nėra atrankinės, nes jos buvo taikomos visoms be išimties atitinkamos valstybės narės „monėms“, todėl jos yra bendra priemonė, kaip ji suprantama pagal šio sprendimo 56 punkte primintą teismo praktiką.

84

Svarbu taip pat pažymėti, kad Teisingumo Teismas 2001 m. lapkričio 8 d. Sprendimo Adria-Wien Pipeline et Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke (C-143/99, EU:C:2001:598) 36 punkte nurodė „monė“, kurioms taikomos nacionalinės priemonės, veiklos tikslą ir toks nurodymas paaiškinamas prašymu priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo antrojo klausimo formuluote byloje, dėl kurios buvo priimtas šis sprendimas. Tai patvirtinama tuo, kad Teisingumo Teismo vėlesniuose sprendimuose, kuriuose primenamas šis principas, tokios nuorodos nėra (žr., be kita ko, 2011 m. lapkričio 15 d. Sprendimo Komisija ir Ispanija / Government of Gibraltar ir Jungtinė Karalystė, C-106/09 P ir C-107/09 P, EU:C:2011:732, 73 punktą ir 2012 m. kovo 29 d. Sprendimo 3M Italia, C-417/10, EU:C:2012:184, 39 punktą).

85

Be to, kaip pažymėjo Bendrasis Teismas skundžiamo Sprendimo Autogrill España / Komisija 66 punkte ir skundžiamo Sprendimo Banco Santander ir Santusa / Komisija 70 punkte, kad

Teisingumo Teismas 2012 m. kovo 29 d. Sprendimo 3M Italia (C?417/10, EU:C:2012:184) 42 punkte nusprend?, jog tai, kad šia priemone gali pasinaudoti tik mokes?i? mok?tojai, tenkinantys s?lygas, jog b?t? pritaikyta šioje byloje nagrin?jama priemon?, savaime negali jai suteikti atrankinio pob?džio. Tačiau svarbu konstatuoti, kad tame pa?iame 42 punkte Teisingumo Teismas aiškiai nurod?, kad šis atrankinio pob?džio nebuvimas grindžiamas tuo, kad negalintys ja pasinaudoti asmenys n?ra faktin?je ir teisin?je pad?tyje, kuri b?t? panaši ? galin?i? ja pasinaudoti mokes?i? mok?toj? pad?t?, atsižvelgiant ? nacionalinio teis?s akt? leid?jo siekiam? tiksl?.

86

Darytina išvada, kad mokes?i? pagalbos taikymo arba gavimo s?lyga gali pagr?sti šios pagalbos atrankin? pob?d?, jeigu remiantis šia s?lyga diferencijuojamos ?mon?s, kurios, atsižvelgiant ? nagrin?jama mokes?i? sistema siekiam? tiksl?, yra tokioje pa?ioje faktin?je ir teisin?je pad?tyje, ir jeigu d?l to ja diskriminuojamos ?mon?s, kurioms netaikoma min?ta lengvata.

87

Be to, nors, kaip skundžiamuose sprendimuose pažymi Bendrasis Teismas, gin?ijama priemone nustatyta mokes?i? lengvata b?t? galima pasinaudoti be minimalios investicij? sumos, tod?l šia priemone faktiškai gali pasinaudoti ne tik ?mon?s, turin?ios pakankam? finansini? ištekli?, tai neprieštarauja tam, kad b?t? galima pripažinti šios lengvatos atrankin? pob?d? remiantis kitais motyvais, pavyzdžiui, tuo, kad ?mon?s rezident?s, ?sigyjan?ios akcij? bendrov?se, Ispanijos rezident?se mokes?i? tikslais, negal?jo pasinaudoti šia lengvata.

88

Be to, šiuo klausimu Teisingumo Teismas yra nusprend?s, kad mokes?i? priemon?, kuri taikoma tik ?mon?ms, kurios atlieka joje ?virtintas operacijas, bet ne to paties sektoriaus ?mon?ms, kurios j? neatlieka, gali b?ti atrankin? ir nereikia vertinti, ar ši priemon? suteikia pranašum? didel?ms ?mon?ms (šiuo klausimu žr. 2005 m. gruodžio 15 d. Sprendimo Unicredito Italiano, C?148/04, EU:C:2005:774, 47–50 punktus).

89

Kitaip, nei skundžiamo Sprendimo Autogrill España / Komisija 59–62 punktuose ir skundžiamo Sprendimo Banco Santander ir Santusa / Komisija 63–66 punktuose teig? Bendrasis Teismas, jokios priešingos išvados d?l s?lygos, susijusios su mokes?i? priemon?s atrankiniu pob?džiu, analiz?s negalima daryti remiantis 2000 m. rugs?jo 19 d. Sprendimu Vokietija / Komisija (C?156/98, EU:C:2000:467).

90

Iš ties?, kaip matyti iš 2000 m. rugs?jo 19 d. Sprendimo Vokietija / Komisija (C?156/98, EU:C:2000:467) 22 ir 23 punkt?, byloje, kurioje buvo priimtas šis sprendimas, Komisija kvalifikavo nagrin?jam? priemon? atsižvelgdama ? tam tikras ?mones, kurios buvo geografiškai apibr?žtos ir ? kurias privat?s investuotojai perinvestavo peln?, gaut? iš ekonomini? preki? pardavimo, o ne atsižvelgdama ? pa?ius šiuos investuotojus, kuriems, jos nuomone, ši priemon? n?ra pagalba, nes kaip bendr?ja priemone ja gali naudotis visi ?kio subjektai be išimties; toks vertinimas nebuvo gin?ijamas Teisingumo Teisme, tod?l d?l jo nebuvo priimtas sprendimas.

91

Bet kokių atvejų šio privataus investuotojų padėtis negali būti lyginama su žmonių rezidentais, kurios gali pasinaudoti ginijama priemone, padėtimi.

92

Iš tiesų ginijamuose sprendimuose siekdama kvalifikuoti ginijamą priemonę kaip atrankinę Komisija rėmėsi tuo, kad šia priemone užtikrinama mokesčių lengvata negali pasinaudoti visi be išimties šio subjekto, kurie, atsižvelgiant į bendrą Ispanijos mokesčių sistemą, objektyviai yra panašioje padėtyje, nes žmonių rezidentams, įsigyjantiems tokias pačias akcijas bendrovėse, rezidentėse Ispanijoje mokesčių tikslais, negali pasinaudoti šia lengvata. Be to, Komisija manė, kad negalima pritari Ispanijos Karalystės nurodytam šio subjekto diferencijavimo pateisinimui, pagrįstam bendros sistemos, kurios dalį sudarė minėta priemonė, pobūdžiu arba struktūra.

93

Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai iš dalies panaikino ginijamus sprendimus remdamasis tuo, jog Komisija nenustatė konkrečių žmonių, kurioms suteikiamas pranašumas nagrinėjama mokesčių priemone, kategorijos, ir nepatikrino, ar Komisija, taikydama skundžiamo Sprendimo Autogrill España / Komisija 29–33 punktuose ir skundžiamo Sprendimo Banco Santander ir Santusa / Komisija 33–37 punktuose primintą tyrimo metodą, kuris turėjo būti taikomas ginijamos priemonės atrankinio pobūdžio sąlygai išnagrinėti, faktiškai išanalizavo ir nustatė šios priemonės diskriminacinį pobūdį.

94

Nors, savaimė suprantama, šis nagrinėjimas turi būti atliekamas atidžiai ir pakankamai motyvuojant tam, kad būtų galima atlikti išsamią teisminę kontrolę, būtą dėl šio subjekto, kuriems taikoma priemonė, ir šio subjekto, kuriems ji netaikoma, padėties panašumo ir prireikus dėl atitinkamos valstybės narės nurodyto nevienodo vertinimo pateisinimo, vis dėlto Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai neatliko tokio patikrinimo ir skundžiamuose sprendimuose nusprendė, kad ginijamuose sprendimuose Komisijos taikytu tyrimo metodu klaidingai išaiškinta atrankinio pobūdžio sąlyga, kaip ji nurodyta SESV 107 straipsnio 1 dalyje, nes ji taikant nebuvo nustatyta konkrečių žmonių, kurioms vienoms buvo suteikiamas pranašumas nagrinėjama mokesčių priemone, kategorija.

95

Tokiomis aplinkybomis vienintelio pagrindo pirmą dalį reikia pripažinti pagrįsta.

Dėl vienintelio pagrindo antros dalies

Šalių argumentai

96

Nurodydama vienintelio pagrindo antrą dalį Komisija kaltina Bendrąjį Teismą padarius teisės klaidą, kai jis taikė teismo praktiką, susijusią su pagalba eksportui, ir dirbtinai atskyrė pagalbą eksportui ir pagalbą kapitalo eksportui.

97

Pirma, dėl ginijamuose sprendimuose nurodytos teismo praktikos, susijusios su pagalba eksportui, ypač dėl 1969 m. gruodžio 10 d. Sprendimo Komisija / Prancūzija (6/69 ir 11/69,

nepaskelbtas Rink., EU:C:1969:68), 1988 m. birželio 7 d. Sprendimo Graikija / Komisija (57/86, EU:C:1988:284) ir 2004 m. liepos 15 d. Sprendimo Ispanija / Komisija (C?501/00, EU:C:2004:438), Komisija tvirtina, kad Bendrasis Teismas padar? teis?s klaid?, skundžiamo Sprendimo Autogrill España / Komisija 69–76 punktuose ir skundžiamo Sprendimo Banco Santander ir Santusa / Komisija 73–80 punktuose nusprend?s, kad ši praktika susijusi ne su nacionalin?s priemon?s atrankiniu pob?džiu, bet su s?lyga d?l daromos ?takos konkurencijai ir prekybai.

98

Iš ši? pirmesniame punkte min?t? sprendim? matyti, kad Teisingumo Teismas man?, jog atitinkamos mokes?i? priemon?s yra atrankin?s, nes jomis gali pasinaudoti tik ?mon?s, atliekan?ios tokias operacijas, kaip investavimas, užsienyje, bet ne ?mon?s, atliekan?ios panašias operacijas nacionaliniu lygiu. Iš to darytina išvada, kad kiekviena priemon?, kuri taikoma tarpvalstybin?ms, bet ne nacionalin?ms operacijoms, yra atrankin?.

99

Antra, Komisija kaltina Bendr?j? Teism? skundžiamo Sprendimo Autogrill España / Komisija 79–81 punktuose ir skundžiamo Sprendimo Banco Santander ir Santusa / Komisija 83–85 punktuose dirbtinai atskyrus pagalb? eksportui ir pagalb? kapitalo eksportui, kai jis nusprend?, kad iš gin?ijamuose sprendimuose nurodytos teismo praktikos, susijusios su eksportu, ypa? kylan?ios iš 1969 m. gruodžio 10 d. Sprendimo Komisija / Pranc?zija (6/69 ir 11/69, nepaskelbtas Rink., EU:C:1969:68), 1988 m. birželio 7 d. Sprendime Graikija / Komisija (57/86, EU:C:1988:284) ir 2004 m. liepos 15 d. Sprendimo Ispanija / Komisija (C?501/00, EU:C:2004:438), matyti, kad „?moni? pagalbos gav?j? kategorij?, d?l kurios buvo galima priėti prie išvados d?l [gin?ijamos] priemon?s atrankinio pob?džio, sudar? eksportuojan?ios ?mon?s“.

100

Anot Komisijos, ?mon?s, kurioms taikoma gin?ijama priemon?, sudaro atskir? ?moni? kategorij?, t. y. kapital? eksportuojan?i? ?moni? kategorij?, nes joms b?dingos bendros specifin?s savyb?s, susijusios su j? kapitalo eksporto veikla.

101

Ji mano, jog kadangi atsižvelgiant ? atrankinio pob?džio s?lyg? n?ra jokio skirtumo tarp preki? eksporto ir kapitalo eksporto, gin?ijama priemon? yra atrankin? d?l t? pa?i? pagrind? kaip ir priemon?s, nagrin?tos su pagalba eksportui susijusioje teismo praktikoje, kuria remtasi gin?ijamuose sprendimuose.

102

Komisija teigia, kad neegzistuoja kita eksportuojan?i? ?moni? kategorija nei grup?, sudaryta iš ?moni?, atliekan?i? tarpvalstybinės operacijas. Visos valstyb?s nar?s ?mon?s gali atlikti tarpvalstybin? operacij? ir taip pasinaudoti pagalb? eksportui schema. Ji mano, kad nacionalin?s priemon?s atrankinis pob?dis gali b?ti suteiktas nustatant lengvat? ?mon?ms, kurioms ji taikoma, d?l preki?, paslaug? arba kapitalo eksporto operacijos atlikimo, o ne d?l to, kad atitinkamos ?mon?s priklauso tariamam eksporto sektoriui.

103

Taigi, kaip Teisingumo Teismas nusprend? 2004 m. liepos 15 d. Sprendime Ispanija / Komisija (C?501/00, EU:C:2004:438), susiklos?ius panašiai situacijai, kokia nagrin?jama šioje byloje,

Bendrasis Teismas tur?jo manyti, kad Komisija teisingai nustat? gin?ijamos priemon?s atrankinio pob?džio kriterij? d?l to, jog ji gal?jo b?ti taikoma tik tam tikroms ?mon?ms, t. y. toms, kurios užsiima kapitalo eksporto veikla.

104

Galiausiai Bendrojo Teismo poži?ris pažeidžia valstyb?s pagalbai taikomos disciplinos, atsižvelgiant ? vidaus rinkos apsaug?, vaidmen? ir tiksl?. Šia disciplina siekiama, be kita ko, išvengti to, kad valstyb?s nar?s skirt? ekonomini? lengvat?, specialiai susijusi? su preki? ir kapitalo eksportu. Taigi tai, kad suteikiamas pranašumas specialiai kapitalo eksportui, gali sukelti vidaus rinkos iškreipym? taip pat kaip ir suteikiant pranašum? preki? eksportui.

105

WDFG, Banco Santander ir Santusa atsikerta, kad Bendrasis Teismas teisingai nusprend?, jog gin?ijamuose sprendimuose nurodyti Teisingumo Teismo sprendimai yra susij? ne su atrankinio pob?džio s?lyga, bet su s?lyga d?l daromos ?takos prekybai.

106

Be to, Bendrasis Teismas teisingai nusprend?, kad gin?ijamuose sprendimuose nurodytoje teismo praktikoje, susijusioje su pagalba eksportui, ypa? 1969 m. gruodžio 10 d. Sprendime Komisija / Pranc?zija (6/69 ir 11/69, nepaskelbtas Rink., EU:C:1969:68), 1988 m. birželio 7 d. Sprendime Graikija / Komisija (57/86, EU:C:1988:284) ir 2004 m. liepos 15 d. Sprendime Ispanija / Komisija (C?501/00, EU:C:2004:438), Teisingumo Teismas man?, kad nagrin?jamos priemon?s yra atrankin?s d?l pagrindin?s priežasties – ?moni?, kurios gal?jo šia priemone naudotis, bendr? savybi?, d?l to galima manyti, jog jos priklauso tam tikram apibr?žtam, t. y. eksporto, konkre?iai kalbant, preki? eksporto, sektoriui. Priemon?mis, kurios nagrin?tos bylose, d?l kuri? priimti min?ti sprendimai, buvo suteiktas pranašumas ?mon?ms, kurioms b?dinga tai, kad jos eksportavo pakankamai didel? savo preki? arba paslaug? dal?.

107

WDFG, Banco Santander ir Santusa nurodo, kad gin?ijama priemon? taip pat negali b?ti laikoma atrankine d?l to, jog ji taikoma ?moni?, vadinam?j? kapitalo eksportuotoj?, kategorijai.

108

Tokia kategorija neegzistuoja ir ja nebuvo remtasi nei gin?ijamuose sprendimuose, nei Bendrajame Teisme. Šis argumentas yra nepriimtinas apeliacin?je instancijoje, nes tai fakto klausimas, kuris per v?lai nurodomas. Be to, jis prieštarauja pagrindiniam Komisijos argumentui, kad ji neprivalo nustatyti ?moni? kategorijos, kurioms taikoma priemon?, tam, kad ?rodyt? šios priemon?s atrankin? pob?d?.

109

Bet kokiu atveju WDFG, Banco Santander ir Santusa teigia, kad nacionalin?s priemon?s atrankinio pob?džio negalima nustatyti remiantis tokiomis savyb?mis, kaip ?mon?s kapitalas arba jos investavimo galimyb?s, nes šios savyb?s yra neatsiejamos nuo kiekvienos ?mon?s.

110

Be to, laisvo kapitalo jud?jimo taisykl?s nedraudžia tokios priemon?s, kaip gin?ijama priemon?. Nors šia priemone b?t? atliekama diferencijacija palankiau vertinant akcij? ?sigijim? užsienyje, tai

yra pozityvioji diskriminacija, kuri yra suderinama su pagrindiniais laisvėmis.

111

Ispanijos Karalystė pakartoja per administracinę procedūrą Komisijoje jau nurodytą savo poziciją, jog nėra ekonominės veiklos, kuri sudaro kapitalo eksportas. Ginijama priemonė nesuteikiama pranašumo tam tikroms kompanijoms arba tam tikrų prekių gamybai, nes ji nėra susijusi su prekių ir paslaugų pasiūla rinkoje.

112

Airija teigia, kad sprendimai, kuriais rėmėsi Komisija ginijamuose sprendimuose, yra susiję su priemonėmis, kuriomis suteikiamas pranašumas lengvai nustatomi kompanijai grupei arba prekių gamybai, t. y. sudarančiai eksporto sektorį. Tačiau nėra vienos kompanijos, kurios „eksportuoja kapitalą“, kategorijos, nes kiekviena kompanija, kuri sigija kažką užsienyje, „eksportuoja kapitalą“.

113

Vokietijos Federacinė Respublika nurodo, kad tai, jog Komisija papildomai teigia, kad ginijama priemonė yra suderinama su pagalba prekių eksportui ir todėl ji yra taip pat susijusi su pakankamai apibrėžta eksportuojančių kompanijų kategorija, turi būti laikoma papildomu argumentu ir a posteriori ginijamo sprendimo atžvilgiu. Ji mano, kad šis argumentas turi būti pripažintas nepriimtina apeliacinėje instancijoje.

114

Anot šios valstybės narės, ginijamuose sprendimuose Komisijos nurodytoje teismo praktikoje nagrinėjama eksportuojančių kompanijų kategorija skiriasi nuo kitų kompanijų dėl bendrų savybių, susijusių su eksporto veikla, kuri kartais buvo susijusi su specialiu investavimu.

Teisingumo Teismo vertinimas

115

Dėl ginijamuose sprendimuose nurodytos teismo praktikos, susijusios su pagalba eksportui, ypač dėl 1969 m. gruodžio 10 d. Sprendimo Komisija / Prancūzija (6/69 ir 11/69, nepaskelbtas Rink., EU:C:1969:68), 1988 m. birželio 7 d. Sprendimo Graikija / Komisija (57/86, EU:C:1988:284) ir 2004 m. liepos 15 d. Sprendimo Ispanija / Komisija (C-501/00, EU:C:2004:438), konstatuotina, kad, kaip iš esmės pažymėjo generalinis advokatas savo išvados 126–130 punktuose, Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, skundžiamo Sprendimo Autogrill España / Komisija 69–76 punktuose ir skundžiamo Sprendimo Banco Santander ir Santusa / Komisija 73–80 punktuose nusprendęs, kad ši teismo praktika yra susijusi ne su nacionalinės priemonės atrankinio pobūdžio slyga, bet tik su slyga dėl daromos tokios konkurencijai ir prekybai.

116

Iš tiesų 1969 m. gruodžio 10 d. Sprendimo Komisija / Prancūzija (6/69 ir 11/69, nepaskelbtas Rink., EU:C:1969:68) 20 punkte ir 1988 m. birželio 7 d. Sprendimo Graikija / Komisija (57/86, EU:C:1988:284) 8 punkte konstatuodamas valstybės pagalbos buvimą Teisingumo Teismas neabejotinai nusprendė, kad visos šiuo klausimu SESV 107 straipsnio 1 dalyje numatytos slygos, įskaitant atrankinio pobūdžio slygą, yra įgyvendintos. Be to, 2004 m. liepos 15 d. Sprendimo Ispanija / Komisija (C-501/00, EU:C:2004:438) 120 punkte remdamasis, be kita ko, dviem minėtais sprendimais Teisingumo Teismas aiškiai išsakė nuomonę dėl nagrinėtos priemonės atrankinio pobūdžio ir nusprendė, kad nagrinėjamu atveju atrankinis pobūdis kilo iš to, jog tik

monės, užsiimančios eksporto veikla ir atliekančios tam tikras investavimo operacijas užsienyje, galėjo pasinaudoti mokesčių lengvata, kuri sudarė ši priemonė.

117

Skundžiamo Sprendimo Autogrill España / Komisija 77–82 punktuose ir skundžiamo Sprendimo Banco Santander ir Santusa / Komisija 81–86 punktuose Bendrasis Teismas taip pat padarė teisės klaidą, nusprendė, kad ginčijamuose sprendimuose nurodyta teismo praktika, susijusi su pagalba eksportui, turi būti suprantama taip, jog monė, kurioms taikoma ši priemonė, kategorijai, kuri atsižvelgiant turi būti nagrinėjamas pagalbos eksportui schemos atrankinis pobūdis, sudaro „eksportuojančios monės“, kurios turi būti apibūdintos kaip, savaime suprantama, labai didelė, bet vis dėlto specifinė kategorija, apimanti mones, kurias galima atskirti pagal bendras ir specifines savybes, susijusias su jų eksporto veikla.

118

Iš tiesų, kaip iš esmės pažymėjo generalinis advokatas savo išvados 133–136 punktuose, ši teismo praktika negali būti suprantama taip, kad nacionalinės priemonės atrankinis pobūdis turi būti kilti iš to, kad ji būtinai turi būti taikoma tik monėms, eksportuojantioms prekes arba paslaugas, nors taip galėjo būti, kalbant apie konkrečias mokesčių priemones, nagrinėtas atitinkamuose sprendimuose.

119

Atvirkščiai, atsižvelgiant į šio sprendimo 53–60 punktuose primintoje teismo praktikoje tvirtintus principus, kurie visiškai taikomi kalbant apie mokesčių pagalbą eksportui, tokia priemonė, kaip ginčijama, kuria suteikiamas pranašumas eksportui, gali būti laikoma atrankine, jeigu ja remiamos monės, atliekančios tarpvalstybines operacijas, konkrečiai kalbant, investavimo operacijas, palyginti su kitomis monėmis, kurios, atsižvelgiant į atitinkama mokesčių sistema siekiamą tikslą, yra panašioje faktinėje ir teisinėje padėtyje ir kurios atlieka to paties pobūdžio operacijas nacionalinėje teritorijoje.

120

Šiomis aplinkybėmis vienintelio pagrindo antrą dalį reikia pripažinti pagrįsta.

121

Todėl, kadangi Komisijos vienintelio pagrindo dvi dalys yra pagrįstos, reikia panaikinti skundžiamus sprendimus.

Dėl ieškinių Bendrajame Teisme

122

Pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 61 straipsnio pirmą pastraipį, kai Bendrojo Teismo sprendimas yra panaikinamas, Teisingumo Teismas pats gali priimti galutinį sprendimą, jeigu toje bylos stadijoje tai galima daryti.

123

Taip nėra nagrinėjama atveju, nes Bendrasis Teismas patenkino du ieškinius dėl panaikinimo neišnagrinėjus šio kiekvieno ieškinio trijų iš keturių pateiktų pagrindų, kurie sutampa tik iš dalies, ir nagrinėdamas minėtą ieškinių pirmąjį pagrindą neišanalizavęs, ar monės, kurios netenkina

s?lyg? pasinaudoti mokes?i? lengvata, užtikrinama gin?ijama priemone, atsižvelgiant ? atitinkama mokes?i? sistema siekiam? tiksli? yra panašioje teisin?je ir faktin?je pad?tyje, palyginti su ?mon?mis, kurioms suteikiamas pranašumas šia priemone. Be to, nagrin?jant šiuos pagrindus gali tekti vertinti faktines aplinkybes. Tod?l bylas reikia gr?žinti Bendrajam Teismui.

D?l bylin?jimosi išlaid?

124

Kadangi byla gr?žinama Bendrajam Teismui, reikia atid?ti bylin?jimosi išlaid? klausimo nagrin?jim?.

125

Pagal Teisingumo Teismo proced?ros reglamento 140 straipsnio 1 dal? Vokietijos Federacin? Respublika, Airija ir Ispanijos Karalyst?, kurioms buvo leista ?stoti ? ši? byl?, padengia savo bylin?jimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (didžioji kolegija) nusprendžia:

1.

Panaikinti 2014 m. lapkri?io 7 d. Europos S?jungos Bendrojo Teismo sprendim? Autogrill España / Komisija (T?219/10, EU:T:2014:939) ir 2014 m. lapkri?io 7 d. Sprendim? Banco Santander ir Santusa / Komisija (T?399/11, EU:T:2014:938).

2.

Gr?žinti bylas Europos S?jungos Bendrajam Teismui nagrin?ti iš naujo.

3.

Atid?ti klausimo d?l bylin?jimosi išlaid? nagrin?jim?.

4.

Vokietijos Federacin? Respublika, Airija ir Ispanijos Karalyst? padengia savo bylin?jimosi išlaidas.

Parašai.

(*1) Proceso kalba: ispan?.